

«Tosca», fent gala de la seva veu esplèndida y sugestionant a l'auditori del Liceu ab la seva bellesa y la seva elegancia.

No cal dir si l'escenari se va cobrir de flors y si la Lina ne va distribuir de gracias y somrisas!

En Fazzini y en Giralt, y sobre tot en Giral dini, la varen secundar admirablement.

Fins un altra temporada!

PRINCIPAL

La Casa Vella, un acte d'André Theuriet, traduït per D. Narcís Oller.—Es un joguina sentimental plena de poètica melangia admirablement trasplantada al Teatre català pel nostre eminent novelista.

La Baró, en Jiménez y en Puiggarí irretxables.

D'aplausos al traductor y als artistes no'n vulguéu més!

ELDORADO

Il frutto acerbo, comedia en tres actes de Robert Bracco.—D'aquets marits enganxats que sempre posarian las mans al foc de l'honradesa de la seva mitja-taronja i la que creuen y proclaman per tot arreu angelet de candor y d'ignoscencia, en Robert Bracco n'ha fet una delicia de finas y irónicas picardias, d'alta filosofia picaresca que fa somriure ab tolerancia a l'intenció que porta.

La Dora Baldanello y el senyor Bratti, impecables y amos absoluts del auditori durant tota la vetlla.

Gent no gayre, molta menos de la que's mereix la excelent companyia italiana de Eldorado.

ROMEA

Astronomia Cómica, diàlech d'En Salvador Bonavia y En Lluís Millà.—Es ple d'acudits graciosos y equívocs que fan riure de debó.

En Capdevila y en Daroqui s'hi lluhiren y's varen fer aplaudir molt, lo meteix qu'els autors que no varen sortir a las taulas per no ésser al teatre.

TEATRE NOU

Alma de Dios, zarzuela en un acte, lletra de Arniches y música de Serrano.—La obra del Arniches es un fidel reflexe del modo de viure de la gent dels *barrios bajos* de Madrid. El diàlech es fresch y viu. Els *chistes* de bona lley y abundants. La música escayenta. La interpretació acceptable. Els ensajats deficients. El coro bé. La ballarina no tant.

N. N. N.

Máximas y Caborias

Abans tothom acomodava las sevas necessitats a la seva posició y als seus recursos. Natural y just. Avuy tothom comensa per viure segons els seus gustos, els seus vicis, ó ls seus capritxos; y després s'esforça en trobar a qualsevol

preu, sigui com sigui, els medis pera equilibrar el seu pressupost. Una boeria.

Generalment, en el mon, la veritat no es lo que es; la veritat es «lo que's pot probar.»

La dona pot sentir per l'amich de son marit amor ó odi; pero may indiferencia,

Las grans passións no componen res comparadas ab les grans manias.

Es possible arribar a tenir cent mil pessetas d'èxit, sense tenir ni cinch céntims de talent.

NOTA LOCAL

—Son molt urbans, aixó sí... pero no ls semblan un plagi de la Gran Ombreteria l'Alianza?

Dib. (de NANCH)

INTIMA

—¿Y ab aquesta miseria, vols que pasem el més, cap-cigrany?

(Dib. de MARIANO FOIX)

Sal de Cardona

Deva un pobre menestral:

—Vaja que pels pobres es una pena tenir fills. Ara mateix la de casa no ha pogut criar, y hem hagut de pendre una dida de *lujo*.

—¿Y per qué l'heu presa de *lujo* vivint com viviu ab tanta estretor?

—Perque de moment no'n vaig trobar cap mes de disponible.

—¿Y quant vos costa aquesta dida de *lujo*?

—Com las altres; vuyt duros al mes.

—¿Y es de *lujo*?

—Sí, home; de Galicia... de aquella població que'n diuen *Lujo*.

(Volia dir de *Lugo*.)

Un fabricant de persianas, gran admirador de Shakespeare, obri un establiment, sobre la porta del qual hi colocá un rétol que deya aixís:

AL NUOVO OTELLO
GRAN FÁBRICA DE CELOSÍAS
ESPIGOIAYRE

En el próxim número publicarem uns autògrafs del Dotor Robert... ment inédit, y escrits en un morable.

Es el nostre afany de que LA CAMPANA CATALANA soni fins en els més olvidats re-cons de Catalunya, y atenent a que fora de Barcelona la suscripció individual resulta algún tant costosa, establim y recomaném la suscripció colectiva. Bastará que tres ó mes suscriptors se posin d'acort, y que un d'ells fassi l'pedido de tres ó mes exemplars, y li serán servits a preu de corresponsal, es a dir a 20 céntims cada tres números, previ l'envio de l'import dels números corresponents a las tretze setmanas de un trimestre, que podrá ferse en sellos de correu ó libransas de giro mútuo

XARADA

So total dos bona hu y encar que no tinch cap tres porto sanch per defensar la Llibertat y'l Progrés.

J. MARTIR.

ANAGRAMA

Ouan la total vá a la plassa tot melons que son carbassa ¡la gran ganassa!

J. NOVELL

(Las solucions en el número que vé)

UN JARDÍ PORTÁTIL

Agaféu una esponja barata y ben grossa, com més grossa millor, xopéula d'aygua y expreméula un xich.

Després ficaréu a cada forat (y si no teniu paciència de ferho a tots els forats a n'aquells que os dongui la republicana gana) una flevor de mill, de panís, d'ordi, d'escayola, etz., y depositaréu l'esponja dins d'un plat ó damunt d'una rejola y la posaréu al sol.

Cada día la regaréu una mica perque l'humitat de l'esponja siga cont'nua.

Y, ab aygua y sol, tindréu aviat un petit jardí que, dins del plat ó sobre la rajola, podréu portar d'un cap de casa a l'altre y fins, si voléu, a fora del districte.

Un jardí digne d'inspirar un idili piramidal al més indecis y poruch dels nostres poetes noucentistas.

Y aquest experiment está al alcance de todas las fortunas.

SALOMÓ

Correspondencia

H. N. M. Port de la Selva. — Anirá quan toqui el torn.

A. M. Barcelona. — Son poqueta cosa.

Musiu Lafitte. Vilassar de Dalt. — Deu volguer dir *Monsieur*, eh? Donchs, miri; també es molt poqueta cosa. No arriba ni a Sol y Ortega.

V. B. y B. — Aprofitaré alguna cosa. Pero no's despacienti.

R. E. Poble Nou. — Las tres paraulas del ters de sílabas no estan prou justament calificadas. Aquestas cosas han de estar que ni *clavulas*. Si no, no farém rés.

Khi-Kho. — Es molt poca cosa.

J. C. S. Arbucias. — Lo carta es massa llarga; ens convenen poch menos que telegráficas.

Serapi Fort. — «El cant del Llaurador» te dos defectes: un la llargaria y l'altre els *llurs*. Aixó deixiu de recó que fa massa carquinyoli. L'altra es la número quinze ó vint de las que hem rebut dihent lo mateix.

Pes mes que te la sort cops imprevistos, triunfan d'ells la justicia y la rahó; en Maura es d'aixó exemple y del més tristos: la sort el feu govern de la Nació, mes ha acabat al fi per... vendre mistos.

Tip. La Publicidad, Barará 11.—Barcelona